

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobců: a) H. S.
b) M. K.
oba zastoupeni advokátem JUDr. Martinem Plchem, sídlem Vojtěšská
245, Mýto

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č.j. PK-RR/6388/24,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobci a) a b) (dále společně jen „žalobci“) se žalobou domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č.j. PK-RR/6388/24 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž

bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, Odboru výstavby a územního plánování, ze dne 19. 8. 2024, č.j. OVÚP/6618/24/My, sp.zn. OVÚP/3309/24/My (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobců o vydání společného povolení na stavbu „*Rodinný dům, parc. č. st. X., k.ú. X*“ na pozemcích st. p. X., parc. č. XA., XB., XC., XD., XE., XF. v k.ú. X“ (dále jen „*Stavba*“). Žalobci požadovali též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

II.

Žaloba

2. Žalobci mají za to, že napadené rozhodnutí ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím, spočívající v zamítnutí žádosti žalobců o vydání společného povolení na Stavbu, jsou věcně nesprávná. Na základě provedených důkazů a zjištěných okolností daného případu nelze dle žalobců dospět k závěru, že Stavbu není možné povolit (byť se Stavba nachází v aktivní zóně záplavového území), neboť situace žalobců je svým způsobem neobvyklá a za daných okolností, které žalobci opakovaně uváděli a namítali, může být učiněno rozhodnutí o vydání společného povolení na Stavbu, a to případně za současného stanovení konkrétních technických podmínek pro její výstavbu a povinnosti vypracování protipovodňového plánu. Žalobci tak shledávají předmětná rozhodnutí za nepřiměřeně přísná, kdy v jejich důsledku rovněž došlo k zasažení do vlastnických práv žalobců.
3. Žalobci dále uvedli, že se rozhodli, že koupí několik pozemků nacházejících se v katastrálním území J. n. Ú. s tím, že zde provedou stavební úpravy objektu M. m. na rodinný dům. Dne 19. 12. 2022 tak podali žádost o vydání společného povolení na tuto stavbu, přičemž žádosti bylo vyhověno rozhodnutím Městského úřadu Klatovy, Odboru výstavby a územního plánování ze dne 14. 2. 2023, sp.zn. OVÚP/10037/22/My, č.j. OVÚP/1069/23/My. S tímto stavebním záměrem pak rovněž vyslovil souhlas správce povodí a toku. V návaznosti na stavební povolení žalobci dne 14. 4. 2023 zahájili bourací práce. Při těchto bouracích pracích však zjistili, že obvodové stěny v přízemí M. m. jsou narušeny a ve špatném stavu; západní stěna M. m. dokonce spadla sama od sebe. Žalobci si byli vědomi stáří objektu a jeho možných „*vad*“, nicméně nepředpokládali, že by zde měl být nějaký problém i ve vztahu k obvodovému zdivu. Žalobci se následně rozhodli, že si nechají vypracovat posouzení stávajícího stavu obvodových stěn v přízemí objektu, což tak bylo učiněno autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiku staveb, panem K. J. (dále jen „*technik*“). Technik po posouzení dospěl k jednoznačnému závěru, že stav konstrukcí je havarijní a obvodové zdivo v přízemí tak bude nutné odstranit a nahradit novým. Ve zbylém rozsahu by pak bylo pokračováno podle stávající projektové dokumentace. Žalobci tak přistoupili na důrazná doporučení technika a rozhodli se, že obvodové zdivo nahradí novým. Nutno ale zdůraznit, že žalobci se pro toto rozhodli v okamžiku, kdy jedna stěna již spadla sama od sebe a technik jim prakticky nedal na výběr jiné řešení. Žalobci zvolili tento postup i s ohledem na jejich bezpečnost a bezpečnost třetích osob. V žádném případě tak žalobci neučinili na základě svého vlastního rozhodnutí a nejednalo se ani o jejich záměr, který by plánovali od začátku (např. proto, že by to bylo levnější). Ostatně, jak bylo řečeno, špatný stav obvodového zdiva zjistili žalobci až během bouracích prací.
4. Žalobci dále uvedli, že měli zájem na tom, aby stavební úpravy M. m. proběhly bez komplikací a aby vše bylo zkrátka v pořádku. Za tímto účelem tak kontaktovali ještě před vydáním stavebního povolení na stavební úpravy M. m. oprávněné osoby, které mohly

žalobcům pomoci a třeba i předejít nastalým skutečností (např. se obrátili na místního technika pana K. nebo na Povodí Vltavy, státní podnik v Klatovech a v Plzni). Žalobci však na své žádosti neobdrželi žádnou odpověď.

5. K námitkám, že žalobci nekontaktovali prvoinstanční orgán a neinformovali jej o zjištěních a o rozhodnutí o zbourání obvodového zdiva, žalobci uvádějí, že předmětné stavební práce nesly odkladu, musely být učiněny ihned a zároveň nemohly být přerušeny. Žalobci tak objektivně neměli prostor k tomu, aby nejprve celou záležitost prodiskutovali s prvoinstančním orgánem. Záměrem žalobců tedy nebylo neinformovat prvoinstanční orgán o tom, co se stalo, nýbrž pouze v danou chvíli řešili mnohem závažnější problémy a na toto jim bohužel nezbyl čas a prostor. Skutečnost, že neinformovali prvoinstanční orgán o nastalé situaci, nemá v žádném případě žádný vliv na faktickou stránku celého případu, tedy na to, že objekt M. m. se nacházel ve špatném stavu, v jehož důsledku buď část objektu spadla sama od sebe, případně musela být odstraněna z důvodu zabránění vzniku újmu. Pokud by tedy žalobci informovali prvoinstanční orgán o výše uvedeném, nemělo by to žádný vliv na stav M. m., jakožto i na zániknutí této stavby z pohledu judikatury Nejvyššího správního soudu.
6. Žalobci dále konstatovali, že již ve svém odvolání položili otázku, jak by bylo postupováno v případě, že by vše prvoinstančnímu orgánu včas ohlásili? V rámci místního šetření jim bylo sděleno, že pokud by tak učinili, prvoinstanční orgán by jim umožnil stavbu dokončit, tj. žalobcům by bylo umožněno, aby si na jejich pozemku postavili rodinný dům, a to dokonce i v aktivní zóně záplavového území. K tomuto žalobci namítali, že rozhodnutí o tom, zda lze v aktivní zóně záplavového území povolit dokončení stavby rodinného domu, nelze učinit na základě toho, zda žalobci splnili podmínku zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) o ohlášení závad na stavbě či nikoliv, neboť toto ohlášení neprolamuje úpravu § 67 vodního zákona. Neohlášení závad na stavbě pak dle žalobců nemá vliv ani na právní úpravu a požadavky kladené vodním zákonem.
7. Z prvoinstančního rozhodnutí ve spojení s napadeným rozhodnutím tak dle žalobců vyplývá, že víceméně jedinou překážkou pro Stavbu rodinného domu na předmětném pozemku je to, že žalobci zavčasu neohlásili prvoinstančnímu orgánu to, že během bouracích prací sama spadla část objektu M. m. a další části museli žalobci odstranit. Tento argument se však žalobcům jeví, vzhledem k výše uvedenému, jako absurdní.
8. Další absurdní situací je dle žalobců to, že prvoinstanční orgán i správce povodí a toku výslovně souhlasili s tím, aby objekt M. m. byl přestavěn na rodinný dům. Současně byl také vyjádřen souhlas s podobou tohoto rodinného domu, tj. počtem pater, způsobem vytápění a podobně. Následně přišli žalobci se žádostí o vydání společného povolení na Stavbu, kdy oproti původnímu povolenému stavebnímu záměru se tento záměr liší pouze v tom, že obvodové zdivo v přízemí Stavby již nebude původní, resp. se již nebude jednat o obvodové zdivo M. m. Právě uvedené však dle žalobců nemůže mít žádný vliv na posouzení splnění podmínek vodního zákona. Ostatně jakmile by byla Stavba postavena, nikdo (ani případná povodeň) by nepoznal, že obvodové zdivo v přízemí Stavby není původním zdivem objektu M. m. Přesto správce povodí a toku a prvoinstanční orgán následně své stanovisko změnili, dle názoru žalobců zcela neodůvodněně a nečekaně.
9. Žalobci v této souvislosti dále uvedli, že pokud by se v dané oblasti měla vyskytnout povodeň, bude dle žalobců mnohem bezpečnější (z hlediska bezpečnosti majetku i zdraví žalobců či třetích osob), pokud rodinný dům bude mít stabilní obvodové zdivo, které

povodeň nemůže poškodit, namísto zdiva, v důsledku jehož kvality by mohl být rodinný dům povodní poškozen, případně některé jeho části dokonce odplaveny. Nehledě také na to, že pokud by se žalobci nerozhodli pro stavební úpravu M. m., nebyl by zjištěn faktický a tedy špatný stav obvodového zdiva M. m. Tento objekt by se tak na daném místě stále nacházel, což by (narozdíl od Stavby) mohlo zapříčinit způsobení vzniku újmy na majetku a zdraví.

10. Žalobci rozumí tomu, že je třeba v aktivních zónách záplavových území přijmout určitá opatření. Na druhou stranu jsou ale toho názoru, že účelem a smyslem úpravy § 67 vodního zákona je skutečnost, aby v daných oblastech nebyla uskutečňována nová výstavba, v jejímž důsledku by v případě povodní mohla být způsobena újma na majetku nebo zdraví třetích osob. Jako námitku tak uváděli, že by nerozporovali skutečnost, pokud by chtěli uskutečnit stavební záměr na místě, kde se nikdy žádná stavba (natož stavba úplně totožná) nevyskytovala. Toto ale není případ žalobců, kteří se domáhají pouze obnovy původního objektu, který v minulosti vyhořel (s tímto se rovněž ztotožňuje Ministerstvo životního prostředí ve svém závazném stanovisku ze dne 30. 9. 2024, sp.zn. ZN/MZP/2024/220/296, č.j. MZP/2024/220/2367 (dále jen „Stanovisko“). Stavbou na pozemku parc. č. st. X. by se tak výstavba v daném okolí nijak nezměnila, naopak by zůstala zcela zachována.
11. Záměrem vodního zákona pak dle názoru žalobců není ani to, aby okamžikem vyhlášení aktivní zóny záplavového území byla odstraněna stávající výstavba, tudíž pokud tak vyhlášení aktivní zóny nepostihlo původní objekt M. m., nemělo by postihnout ani Stavbu, která se nachází na totožném místě, ve stejné vzdálenosti od Úhlavy a prakticky se tak jedná o stejnou stavbu s tím rozdílem, že bude v dobrém stavu a v případě povodní tak nehrozí, že by v důsledku Stavby byla způsobena jakákoliv újma. S ohledem na špatný, resp. havarijní stav M. m. se právě uvedené nedalo s jistotou o tomto objektu říci. Ačkoliv byl původní stavební záměr žalobců „*Stavební úpravy M. m.*“ povolen, prakticky totožný stavební záměr byl prvoinstančním rozhodnutím zamítnut.
12. Žalobci dále uvedli, že v dané věci podnikli několik možných kroků, přičemž prakticky vždy jim bylo sděleno, že daný postup není možný a že je třeba postupovat jiným způsobem. V první řadě žalobci podali žádost o změnu stavby před jejím dokončením, které nebylo vyhověno, neboť stavba (objekt M. m.) již zanikla z důvodu absence obvodového zdiva v přízemí a se změnou stavby bylo již započato před jejím dokončením. Proti tomuto rozhodnutí se žalobci odvolali, kdy odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odboru regionálního rozvoje ze dne 1. 8. 2023, sp.zn. ZN/366/RR/23, č.j. PK-RR/3436/23. Na straně 5 tohoto rozhodnutí poté žalovaný uvádí, že „*de facto lze v tomto okamžiku říci, že společné povolení nebylo řádně zkonsumováno a v současném okamžiku je třeba povolit stavbu jako novou s novými základy podle § 94p stavebního zákona.[...] Pokud žadatelé uposlechli výzvu stavebního úřadu na zastavení prací, nezačali stavět nový rodinný dům na nových základech [pozn. žalobců – odstraněno bylo pouze obvodové zdivo, základy byly a jsou zachovány], je nutné podat žádost o nové společné povolení na novou stavbu.*“
13. S ohledem na shora uvedené tak žalobci přistoupili k podání žádosti o vydání společného povolení, přičemž mezitím si rovněž vyžádali stanovisko Povodí Vltavy, státní podnik. V tomto ohledu bylo žalobcům sděleno, resp. dáno k zamyšlení, zda v daném případě nepostupovat podle § 177 odst. 3 stavebního zákona a tedy obnovit objekt M. m. ve shodě s původními rozhodnutími, neboť vyhoření objektu lze považovat za závažnou havárii.

Žalobci tak přistoupili k ohlášení stavby – obnova stavby zničené nebo poškozené živelní pohromou nebo závažnou havárií. V této věci bylo následně vydáno usnesení Městského úřadu Klatovy, Odboru výstavby a územního plánování ze dne 13. 6. 2024, sp.zn. OVÚP/4406/24/My, č.j. OVÚP/4473/24/My, kterým bylo rozhodnuto o provedení stavebního řízení, jelikož ohlášení nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, o stavbě je již vedeno řízení (myšleno stavební řízení ve věci Stavby) a dle prvoinstančního orgánu se jednalo o totožnou stavbu, na kterou bylo podáno příslušné ohlášení stavby.

14. Z výše uvedeného tak dle žalobců vyplývá, že prvoinstanční orgán nebo žalovaný nejprve uvádí, že konkrétní postup není možný a navrhuje tak jiný, ale posléze u tohoto jiného postupu opět uvádějí, že takto postupovat nelze a že pro toto nejsou splněny podmínky. V dané situaci tak žalobci disponují několika rozhodnutími prvoinstančního orgánu či žalovaného, která jsou vlastně vnitřně rozporná. Pokud pak v případě žalobců a Stavby nepřipadá v úvahu změna stavby před jejím dokončením ani její obnova ve smyslu § 177 odst. 3 stavebního zákona, jsou žalobci toho názoru, že by Stavbu mělo být možné povolit na základě žádosti o vydání společného stavebního povolení, jak ostatně uváděl žalovaný v rozhodnutí o odvolání ve věci změny stavby před jejím dokončením.
15. K závěru, že by na Stavbu mělo být vydáno společné povolení, pak žalobce vedou následující skutečnosti:
 - havarijní stav konstrukcí objektu M. m. byl zjištěn až při zahájení bouracích prací;
 - obvodové zdivo M. m. bylo zbouráno výlučně z bezpečnostních důvodů a v návaznosti na důrazné doporučení technika; žalobci zdůrazňují, že za jakýchkoliv jiných okolností by k takovému kroku nepřistoupili;
 - prvoinstanční orgán nebyl žalobci informován o nastalých skutečnostech z toho důvodu, že stavební práce musely být učiněny ihned a ani nebylo možné uvažovat o jejich přerušení;
 - Stavba se bude nacházet na totožném místě a ve stejné vzdálenosti jako objekt M. m.;
 - původní stavební záměr žalobců „*Stavební úpravy M. m.*“ byl povolen pravomocným rozhodnutím prvoinstančního orgánu, přičemž Stavba je prakticky totožná – jediný rozdíl zde bude v obvodovém zdivu, kdy součástí Stavby nebude pouze obvodové zdivo M. m.;
 - Stavba se má nacházet ve vzdálenosti cca 60 - 70 metrů od řeky Úhlavy a ani v situaci, kdy je vyhlášen 3. povodňový stupeň, se voda nerozlévá ke Stavbě;
 - Stavba se má dle projektové dokumentace nacházet cca 75 cm až 1 m nad úrovní stoleté vody;
 - Stavba nebude mít vliv na okolní stavby ani pozemky, Stavbou nedojde ke zhoršení odtokových poměrů.
16. K výše uvedenému žalobci doplnili, že ačkoli v důsledku zamýšleného stavebního záměru by nebyla Stavba zcela identická jako původní objekt M. m., tak by tomu nebylo ani v případě stavby „*Stavební úpravy M. m.*“, která byla, jak žalobci opakovaně uvádějí, pravomocně povolena. Naproti tomu Stavba bude identická se stavebními úpravami bývalého objektu, což je pro danou věc dle žalobců to podstatné. Pokud totiž byla původní stavba „*Stavební úpravy M. m.*“ pravomocně povolena a identická Stavba nyní povolena

není (z důvodu, že došlo ke zhroucení původního obvodového zdiva), tento stav nelze pojmenovat jinak, než že o výkonu vlastnického práva žalobců rozhoduje náhoda, což dle názoru žalobců není v právním státě ospravedlnitelné. Z prvoinstančního a napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že pokud by žalobci chtěli pokračovat v původním stavebním záměru, tedy postavit stavbu na stávajících nestabilních základech, bylo by z pohledu prvoinstančního orgánu vše v pořádku. Tento závěr je dle názoru žalobců v rozporu se stavebním zákonem a s právními předpisy obecně.

17. Dle žalobců by dále mělo být přihlédnuto k tomu, že pozemek, na kterém by Stavba měla být umístěna, je v katastru nemovitostí a rovněž v územním plánu obce Janovice nad Úhlavou evidován jako „*Plocha bydlení v rodinných domech*“ – na základě této skutečnosti lze pak objektivně dospět k závěru, že bude možné si na takovém pozemku Stavbu umístit. Tuto informaci si pak žalobci přímo ověřili u Městského úřadu Janovice nad Úhlavou, kdy jim bylo z jeho strany sděleno, že je možné pozemek parc. č. st. X. zastavit a i v jaké míře. S ohledem na právě uvedené tak žalobci byli v dobré víře (a s tímto vědomím také dané pozemky a objekt M. m. kupovali), že na pozemku parc. č. st. X. bude možné provést stavební úpravy M. m. na rodinný dům, resp. stavbu rodinného domu.
18. Žalobci jsou tak přesvědčeni, že prvoinstanční orgán rozhodl nesprávně a postupoval v rozporu s právními předpisy, když dospěl k závěru, že žádost o vydání společného povolení na Stavbu má být zamítnuta. Vzhledem pak k tomu, že prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím, jsou žalobci přesvědčeni, že rovněž napadené rozhodnutí je věcně nesprávné a v rozporu s právními předpisy, přičemž v důsledku těchto rozhodnutí byli žalobci přímo zkráceni na svých právech.
19. V neposlední řadě žalobci poukázali na způsob odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odůvodnění tohoto rozhodnutí je sice na několik stran a na první pohled by se mohlo jevit, že se jedná o obsáhlé a podrobné odůvodnění, nicméně fakticky se jedná pouze o shrnutí dosavadního řízení a okopírování Stanoviska Ministerstva životního prostředí. Žalobci tak namítají, že správní orgány jsou povinny ve svých rozhodnutích uvádět mimo jiné podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídily při hodnocení všech podkladů dostupných pro vydání rozhodnutí. Není pak možné, aby se správní orgán omezil na pouhé obecné konstatování souladu s různými vyjádřeními a stanovisky. V napadeném rozhodnutí se tak sice žalovaný „*vyjadřuje*“ k jednotlivým námitkám žalobců, nicméně tak činí pouhým přepisem vyjádření Ministerstva životního prostředí, aniž by k tomuto žalovaný doplnil své vlastní úvahy. Žalobci tak považují odůvodnění napadeného rozhodnutí za nedostačující a neodpovídající požadavkům právního řádu České republiky, byť jeho rozsah činí několik stran.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

20. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že původním záměrem žalobců bylo provést stavební úpravy stávající stavby Markova mlýna. Protože stavební úpravy měly být provedeny na stávajícím objektu, mohl vodoprávní úřad k takovému záměru vydat souhlasné závazné stanovisko, i když se stávající stavba nacházela v aktivní části záplavového území řeky Úhlavy. Stavba M. m. byla ovšem celá odstraněna a navrhovaný rodinný dům je novou stavbou, která se má umístit do aktivní zóny záplavového území řeky Úhlavy, což je zcela jiná situace. Vzhledem k tomu, že ke stavbě rodinného domu bylo vydáno nesouhlasné závazné stanovisko dotčeného orgánu, nemohl

stavební úřad postupovat jinak, než žádost o vydání společného povolení zamítnout. Žalovaný postupoval v odvolacím řízení v souladu s § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) a opatřil přezkumné závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu, jehož závazným stanoviskem bylo nesouhlasné závazné stanovisko potvrzeno. Žalovaný tedy nemohl rozhodnout jinak, než rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí žádosti o vydání společného povolení potvrdit. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je přezkoumatelné, žalobní námitky jsou nedůvodné.

IV.

Vyjádření účastníků řízení při jednání

21. Účastníci setrvali při jednání na svých dosavadních tvrzeních.

V.

Posouzení věci soudem

22. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s.ř.s.*“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

23. Podle § 149 odst. 6 správního řádu, jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
24. Podle § 149 odst. 7 věta první správního řádu, jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.
25. Vzhledem k tomu, že v nyní souzené věci bylo důvodem zamítavých rozhodnutí negativní závazné stanovisko, resp. potvrzující závazné stanovisko nadřízeného správního orgánu, mohl se soud zabývat pouze žalobními námitkami zpochybňujícími zákonnost těchto stanovisek.

B.

26. Žalobci podali žádost o vydání společného povolení na stavbu rodinného domu, která byla prvoinstančním rozhodnutím zamítnuta.
27. Jak vyplývá z odůvodnění prvoinstančního orgánu, ke stavbě rodinného domu bylo vydáno nesouhlasné závazné stanovisko, podle kterého se „*stavba rodinného domu nachází v záplavovém území řeky Úhlavy, a to v její aktivní části, které bylo stanoveno krajským úřadem PK-ŽP/8194/19 ze dne 14. 5. 2020. Zároveň je stavba dle Plánu pro zvládání povodňových rizik umístěna v území s významným povodňovým rizikem. Vodoprávní úřad vydal nesouhlasné závazné stanovisko z důvodu, že je záměr umístěný v aktivní zóně záplavového území, ve které se dle ustanovení § 67 odst. 1 vodního zákona nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a nezbytných staveb dopravní a technické*

infrastruktury a dále je v aktivní zóně záplavového území zakázáno dle ustanovení § 67 odst. 2 písm. c) vodního zákona zřizovat oplocení, živé ploty a jiné podobné překážky.”

28. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný při svém rozhodnutí vycházel ze závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, které potvrdilo nesouhlasné závazné stanovisko.

C.

29. Podle § 67 odst. 1 vodního zákona se v aktivní zóně záplavových území se nesmí povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů.
30. Žalobci podali žádost o povolení stavby rodinného domu v aktivní zóně záplavového území. Vzhledem k tomu, že až na stanovené výjimky, mezi které stavba rodinného domu nepatří, podle § 67 odst. 1 vodního zákona se v aktivní zóně záplavových území nesmí povolovat ani provádět stavby, rozhodly správní orgány v souladu se zákonem, když žádosti žalobců nevyhověly.

D.

31. K námitkám žalobců je vhodné doplnit, že jak sami tvrdí, byly jim povoleny stavební úpravy objektu M. m. na rodinný dům. Žalobci však stavební úpravy nerealizovali, přičemž namísto toho přistoupili k úplnému odstranění původní stavby. A to bez oznámení stavebnímu úřadu. Bez ohledu na tuto skutečnost, i tvrzené samozřícení a tvrzenou nutnost odstranění i zbylých částí stavby, vyvolali žalobci stav, kdy původní stavba v místě přestala existovat. Tedy stav, kdy se v místě žádná stavba nenachází. Pokud žalobci následně podali žádost o vydání společného povolení na stavbu rodinného domu, tedy nové stavby v místě, kde se již žádná stavba nenachází, do přímého rozporu s ustanovením § 67 odst. 1 vodního zákona. Tento stav nenastal v důsledku činnosti správních orgánů, nýbrž je výsledkem vlastního postupu žalobců, kteří přistoupili k odstranění celé původní stavby, aniž by před tím vzali v potaz existenci § 67 odst. 1 vodního zákona.
32. K námitce žalobců, že jejich stavební záměr se oproti původně povoleným stavebním úpravám lišil pouze tím, že obvodové zdivo v přízemí již nebude původní, je třeba uvést, že tato okolnost nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Původní povolení předpokládalo zachování stávající stavby jakožto konstrukčního základu úprav. Ve chvíli, kdy žalobci celou stavbu odstranili, objektivně zanikl předmět, k němuž se veškeré předchozí souhlasy vztahovaly. Argumentace žalobců, že by výsledná novostavba byla vizuálně nerozpoznatelná od stavby původní, nemůže změnit skutečnost, že v aktivní zóně záplavového území nelze podle § 67 odst. 1 vodního zákona povolovat novostavbu bez ohledu na to, jak by navenek působila. Správní orgány proto nepostupovaly svévolně, když po zjištění, že původní stavba přestala existovat, změnily své předchozí stanovisko a žádost žalobců posoudily jako zcela nový stavební záměr, jenž je ze zákona nepřípustný.

33. Žalobci namítají, že nový dům s kvalitnějším obvodovým zdívkem by byl při případné povodni bezpečnější než původní objekt a že právě stav starého zdiva představoval riziko. Tato námitka je však bez významu, neboť žalobci sami původní stavbu zcela odstranili, takže v místě již neexistuje žádná stavba, ve vztahu, k níž by mohli dojít ke zlepšení poměrů. Za této situace lze jejich záměr posoudit výhradně jako novou stavbu na volném místě, která by svou hmotou a parametry vedla ke zhoršení odtokových poměrů v aktivní zóně záplavového území.
34. Řízení o změně stavby před dokončením a ohlášení stavby podle § 177 odst. 3 stavebního zákona jsou řízeními vázanými na splnění jiných podmínek než řízení povolení stavby, které je předmětem soudního přezkumu v nyní souzené věci. Jejich výsledek nemá vliv na splnění či nesplnění podmínek na povolení nové stavby. Pokud měli žalobci za to, že je postup správních orgánů v těchto jiných řízeních nezákonný, nic jim nebránilo v tom, aby se proti tomuto těmto závěrům v příslušných řízeních bránili.
35. Jde-li o skutečnosti, že stavba se má nacházet ve vzdálenosti cca 60–70 metrů od řeky Úhlavy a ani v situaci, kdy je vyhlášen 3. povodňový stupeň, se voda nerozlévá ke stavbě, a že stavba se má dle projektové dokumentace nacházet cca 75 cm až 1 m nad úrovní stoleté vody, tyto skutečnosti nic nemění na tom, že stavební pozemek nachází v aktivní zóně záplavového území. Tudíž nemají žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
36. K námitce žalobců o tom, že pozemek, na kterém by měla být stavba umístěna, je v katastru nemovitosti a rovněž v územním plánu evidován jako „*plocha bydlení v rodinných domech*“, nemohlo založit žádné oprávněné očekávání žalobců o tom, že jim bude stavba povolena. Evidence v katastru nemovitostí podstatná není a zahrnutí do plochy bydlení vypovídá o eventuálním souladu s územním plánem, nikoli o splnění ostatních podmínek pro vydání stavebního povolení.
37. Pokud jde o závěrečnou obecnou námitku žalobců ohledně kvalit napadeného rozhodnutí, má soud za to, že je obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí adekvátní tomu, že se jednalo o rozhodnutí opřené o negativní stanovisko dotčeného orgánu. Vzhledem k tomu, že žalobci neuvedli, jaké jejich námitky neměly být vypořádány či jaké důkazy nebyly provedeny, nelze dospět k závěru o procesním pochybení žalovaného.

VI.

Rozhodnutí soudu

38. Soud neshledal žádný z žalobci uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

39. Soud neprovedl žádný další z navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

40. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly (a práva

na náhradu nákladů řízení se navíc vzdal), rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 16. října 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu